

Abstrakt

Práce analyzuje vztah kritické teorie frankfurtské školy a náboženství, přičemž se zaměřuje na srovnání pozdního myšlení Jürgena Habermase s myšlením Theodora W. Adorna. Text si klade následující otázku: jakými změnami prošla kritická teorie při přechodu od Adorna k Habermasovi? V průběhu zodpovídání této otázky rozvíjím specifickou interpretaci Adornova díla, které popisuji jako „teologické“ v tom smyslu, že jeho myšlenkový střed lze interpretovat jako „kontemplativní eschatologii“, nerealizovatelnou utopii s judeokřesťanskými kořeny. Následně pak rozebírám posun od kontemplativní eschatologie k sekularizovanému a pragmatizovanému konceptu „dorozumění“ u Habermase. Tento posun kritizuji s tím, že obsahuje redukcionistický moment, který neoprávněně odsunuje náboženský prvek do oblasti ležící mimo racionalitu.